

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 14 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2024

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս ՚ս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԽՕՍՔԸ ԿԵԱՆՔԻ ԼՈՅՍ Է

Խօսքդ ճրագ է քայլերուս, լուսաւորող՝ ճամբաներուս:
Երդում ըրի եւ խոստացայ՝ արդար վճիռներդ գործադրել:
Տառապանքս շար ծանր է, Տէր,
կեանք քուր ինձի, քու խոստումիդ համաձայն:
Աղօթքներս կամաւոր ընձայի տեղ ընդունէ, Տէր,
եւ օրէնքներդ սորվեցուր ինձի:
Թէպէտ կեանքս յարատեւ վրանգի մէջ է,
սակայն Օրէնքդ չեմ մոռնար բնաւ:
Ամբարիշտներդ ինձի համար թակարդ լարեցին,
սակայն ես չշեղեցայ հրահանգներդ:
Ինձի յաւիտենական ժառանգութիւն դարձուցի պատուիրաններդ,
որովհետեւ սրտիս ուրախութիւն են անոնք:
Որոշած եմ կանոններդ կատարել.
այդ է յաւիտենական վարձարրութիւնս:

ՇԱՐԱԿԱՆ

Տօվ կենցաղոյս Հանապաղ զիս ալէկոծէ:
Մըրըրկեալ ալիք թըշնամին ինձ յարուցանէ:
Նաւապետ բարի լեր անձին իմոյ ապաւէն:

ԱՂՈԹՔ

Տէր Աստուած գթութեան, փրկութեան եւ ողորմութեան, քաւութեան եւ նորոգութեան, բժշկութեան եւ առողջութեան, լուսաւորութեան եւ կենդանութեան, բարութեան եւ անմահութեան, յիշէ մեզ երբ զաս քու թագաւորութեամբդ: Քեզի կը պաղապիւնք՝ քեզի խաչակից եղողին հետ, յաւիտեանս. ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԾ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ:(X3)

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վրանգից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան գՏէր աղաչեսցուր: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Աստուածածնին, եւ իջանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գթութեան Տեառն Աստուծոյ: Ամենակալ Տէր Աստուած մեր, կեցո՛ւ եւ ողորմեա:

ՇՈՒՄՆԱՆ ԱՐՈՅՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատուրք Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցերոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղերոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 71

ԾԵՐՈՒԹԵԱՆՍ ԱՏԵՆ ՄԻ ԼՔԵՐ ԶԻՍ

Ով Տէր, քեզի ապաւինեցայ, թող ամօթով չմնամ բնաւ:
Դուն՝ որ արդար ես՝ ազապէ գիս եւ պահէ,
ականջդ ինձի խոնարհեցուր եւ փրկէ գիս:
Ինձի պաշտպան, ապաստանարան եղիր եւ գիս փրկէ,
որովհետեւ ապաւենս եւ իմ ամրոցս դուն ես:
Աստուած իմ, գիս ազապէ ամբարիշտներէն, անարդար եւ անգութ
մարդոցմէ:
Դուն ես յոյսս, Տէր, իմ Տէրս, մաքրաշ փարիքես յոյսս քեզի կապած եմ:
Իմ ծնելէս իսկ առաջ ես քեզի յանձնուեցայ,
դեռ մօրս որովայնէն՝ դուն եղար ապաւենս. ընդմիշտ պիտի օրհներգեմ քեզ:
Թեպէր շարեր նեղութիւններս քեզմէ մերժուած ըլլալու նշան համարեցին,
բայց իմ հօր օգնականս ես դուն:
Բերանս անդադար քեզ կ'օրհներգէ, ամբողջ օրը քեզ կը փառաւորէ:
Ծերութեանս արեւն գիս մէկդի մի նետեր, գիս մի թողուր՝ երբ ոյժերս լքեն
գիս:
որովհետեւ թշնամիներս ինձի դէմ կը խօսին,
գիս սպաննելու համար իրարու հետ կը խորհրդակցին:
Իրարու կ'ըսեն.- «Ահա Աստուած լքեր է զինք.
եկէք հալածենք եւ բռնենք զինք, որովհետեւ չկայ մէկը որ զինք ազապէ»:
Ով Աստուած, ինձմէ հեռու մի մնար,
ով իմ Աստուածս, փութա, ինձի օգնութեան հասիր:
Թող գիս չարախօսողները անչնան ու կորսուին,
թող նախարհներով ծածկուին ու խայրառակ ըլլան ինձի չարիք
կամեցողները:
Բայց ես ընդմիշտ յոյսս քեզի կապած եմ,
եւ պիտի շարունակեմ օրհներգել քեզ:
Բերանս պիտի չղաղրի պարմելէ արդար գործերդ եւ փրկութիւնդ,
որոնք միտքովս չեմ կրնար չափել:
Ես փաճարդ կը մտնեմ՝ հօր գործերդ ներբողելու, Տէր, իմ Տէրս,
հռչակելու արդարութիւնդ, միայն քու արդարութիւնդ:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ է՞ն հովանի լիցի ի վերայ իմ՝ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ է՞ն արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ԾԵՐՈՒԹԵԱՆՍ ԱՏԵՆ ՄԻ ԼՔԵՐ ԶԻՍ 71:1-16

Հարազատ, անմիջական, սրբազան արքայապետությանդ աղօթք-խնդրանք մըն է մեր այսօրուան Սաղմոսը որ պիտի փորձենք սերպել 71:1-16 համարները, ուր Դաւիթ անգամ մը եւս յայտարարութեամբ մը կ'ըսէ. «Ով Տէր, քեզի ապաւինեցայ, թող ամօթով չմնամ»: Նոյնանման աղօթք մը, որ տեսանք 31 Սաղմոսին մէջ: Այստեղ եւս, Դաւիթ իր յոյսը ամբողջութեամբ Աստուծոյ վրայ դրած, ոչ թէ միայն մէկ պահուան մը համար, ոչ թէ միայն մէկ պարագայի մը կամ կացութեան մը առիթով, այլ՝ մօրը որովայնին մէջ եղած ժամանակէն սկսեալ: Այսինքն՝ կազմաւորուած պահէն սկսեալ մինչեւ խոր ծերութեան, ուր այս անգամ, կը խնդրէ, որ յանկարծ այդ ծերութեան ժամանակ Աստուծոյ զինք չըլլէ: Հերաքրքրական ար-քայապետութիւն կայ նաեւ Ես 28:16 եւ Հռոմ 10:11 մէջ, ուր կ'ըսուի. «Աստուծոյ յուսացող սրբերը ամօթով չեն մնար»:

1-3 հմր Դաւիթ ամբողջութեամբ Աստուծոյ ապանամ է, ինչպիսին ալ ըլլան պարագաները: Ան նաեւ կը խոստովանի թէ Աստուծոյ արդար է, եւ ըստ այնմ այդ արդարութեան լոյսին փակ ազատում եւ պաշտպանութիւն կը խնդրէ Աստուծմէ: Հոմանիշ բառեր պաշտպան, ապաստանարան, ապաւեն, ամրոց, որոնք սակայն ցոյց կու տան, թէ Դաւիթ ամբողջութեամբ իր յոյսը Աստուծոյ վրայ դրած:

4-6 հմր, հերաքրքրական է, որ Դաւիթ նախ կը ներկայացնէ թէ Աստուծոյ ինչ բանէ ազատ զինք, ամբարիշտ, անարդար եւ անգութ մարդոցմէ: Այսինքն՝ չար են, անարդար են եւ անգութ են, չեն ողորմիր: Այս հաստատումին դիմաց, կը շարունակէ ըսելով, թէ ինք Աստուծոյ կ'ապաւինէ ոչ թէ որովհետեւ հիմա թշնամիներով շրջապատուած է, այլ՝ մօրը որովայնին մէջ կազմաւորուած պահէն սկսեալ Աստուծոյ է իր յոյսը, իր Տէրը, Աստուծոյ յանձնուած, եւ այդ բոլորին համար ընդմիշտ պիտի օրհնէրգէ:

7-8 հմր, Դաւիթ կ'անդրադառնայ, որ իր կրած նեղութիւնները իր թշնամիները այնպէս կարծեցին, թէ Աստուծմէ մերժուած է: Բայց ինք այդպէս չառնէր, ընդհակառակը, այդ նեղութեան մէջ իսկ կու գայ խոստովանելու ըսելով. «Ի՞նչ օգնականս դուն ես»: Շարեր կը ծաղրեն ըսելով. «Աստուծոյ լքեր է զինքը», «Անկարելի է որ Աստուծոյ զինք փրկէ», «Տիրոջ ապաւինեցայ, թող Տէրը փրկէ», այն նոյն արքայապետութիւնը, այն ինչ ըսին Քրիստոսի համար խաչելութեան պահուն: Խորքին մէջ, որքան Դաւիթ հեր կապուած երեւոյթ մը, նոյնքան եւ մարգարէութիւն կապուած Քրիստոսի, առաւել եւս մեզի այսօր, երբ մենք ալ նեղութեան ու դժուարութեան մէջ, մարդիկ կրնան այնպիսի եզրակացութեան հանգիլ եւ ծաղրել, ըսելով, «թէ ո՞ր է, Աստուծոյ վստահեցայ, թող Աստուծոյ ազատ զինք»: Եւ ահա նշաններէն մէկը, որ Աստուծոյ օգնական է Դաւիթին, այդ ալ «Բերանս անդադար քեզ կ'օրհնէրգէ, ամբողջ օր կը փառաւորէ»: Թէ չէ այդ կրած նեղութեան ու հալածանքին մէջ երբ ոյժերդ կը սպառին եւ ալ կարողութիւն չես ունենար խօսելու, բայց ընդհակառակը՝ Դաւիթ կ'օրհնէրգէ Տիրոջ անունը:

9 հմր, որովհետեւ մօրը որովայնէն սկսեալ, մարդաշ փարիքին Աստուծոյ յանձնուած, Անոր ապաւինած էր, հիմա որ ալ ոյժերդ սպառած են յառաջացած փարիքի պարճառով, կը խնդրէ որ Աստուծոյ չըլլէ զինքը, որովհետեւ Աստուծոյ ոյժը չսպառիր:

10-11 հմր, որովհետեւ թշնամիները առիթը կուգին օգտագործել, կարծելով թէ Աստուծոյ լքեր է զինք, ուրեմն Դաւիթ պաշտպանութիւն չունի կարծէք Աստուծմէ, աւելի դիրին է զինք փապալել, սպաննել, որովհետեւ չկայ մէկը որ զինք ազատէ: Թշնամիները զիրեն, որ Դաւիթ պաշտպանութիւն մը ունի, մէկը կայ որ զինք կը պաշտպանէ: Հիմա որ փարիքը յառաջացած, ոյժերդ սպառած, նեղութիւններու մէջ, կ'եզրակացնեն թէ Աստուծոյ անոր կողքին չէ, ուստի առանձին է, եւ հերեւաբար կրնան հալածել, բռնել ու սպաննել զինք:

12-13 հմր, ահա այս վիճակին դիմաց, Դաւիթ կը խնդրէ Աստուծմէ, որ իրմէ հեռու չմնայ, եւ օգնութեան հասնի: Ընդհակառակը, թշնամիները, զինք չարախօսողները իրենք անջնան ու կորսուին փրկուելով թէ Աստուծոյ փակաւին Դաւիթի կողքին է եւ զինք կը պաշտպանէ:

14-16 հմր, անգամ մը եւս, ինչ ալ ըլլան պայմանները, Դաւիթ յոյսը Աստուծոյ կապած է, եւ պիտի շարունակէ օրհնէրգել, եւ պիտի չդադրի պատմել Աստուծոյ արդար գործերուն եւ փրկութեան մասին, որոնք կարելի չէ հաշուարկել եւ կամ մտքով ըմբռնել: Դաւիթ Աստուծոյ ներկայութեան գալով Աստուծոյ հօգի գործերը պիտի ներբողէ, եւ Անոր արդարութիւնը հռչակէ եւ այդ բոլորին վկայութիւնը փայ: